

TRANH TRUYỆN DÂN GIAN VIỆT NAM

ĐIỀU ƯỚC CUỐI CÙNG

Tranh: Đào Hải - Biên soạn: Hồng Hà

NHÀ XUẤT BẢN KIM ĐỒNG

TRANH TRUYỆN DÂN GIAN VIỆT NAM

ĐIỀU ƯỚC CUỐI CÙNG

Tranh: Đào Hải
Biên soạn: Hồng Hà

Dành cho lứa tuổi 3+

Biên mục trên xuất bản phẩm của Thư viện Quốc gia Việt Nam

Điều ước cuối cùng : Truyện tranh : Dành cho lứa tuổi 3+ / Hồng Hà b.s. ; Tranh: Đào Hải. - Tài
bản lần thứ 4. - H. : Kim Đồng, 2020. - 32tr. : tranh màu ; 21cm. - (Tranh truyện dân gian Việt Nam)
ISBN 9786042159210

1. Văn học dân gian 2. Văn học thiếu nhi 3. Truyện dân gian 4. Truyện tranh 5. Việt Nam
398.209597 - dc23

KDK1728p-CIP

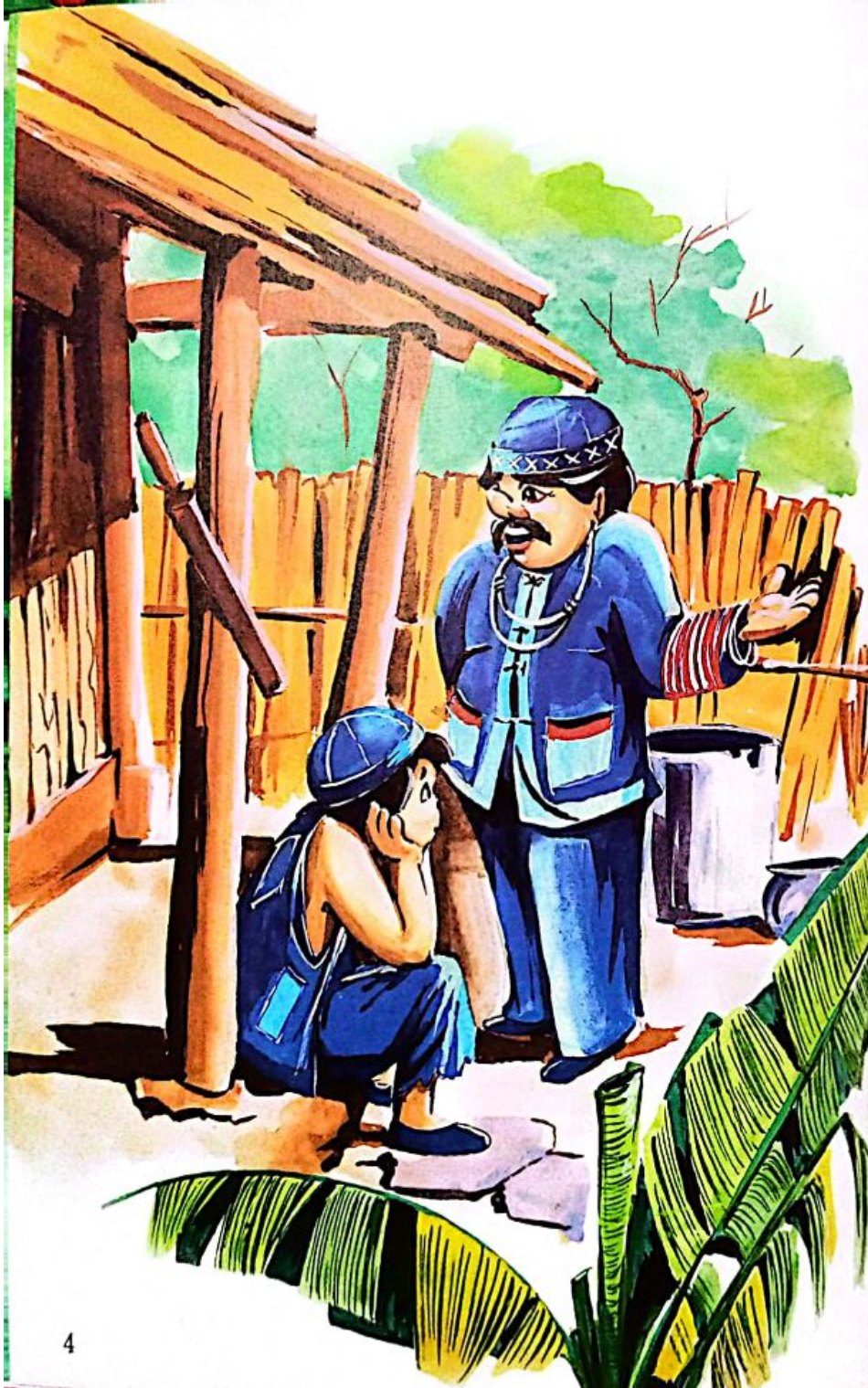
Bản quyền tác phẩm thuộc về
Nhà xuất bản Kim Đồng, 2016.

NHÀ XUẤT BẢN KIM ĐỒNG

Thưở xa xưa có một chú bé tên là Dợ. Khi chân Dợ leo được núi đá tai mèo để phát nương, khi tay Dợ giương được cánh cung để bắt con chim thì bố mẹ Dợ chẳng còn nữa.

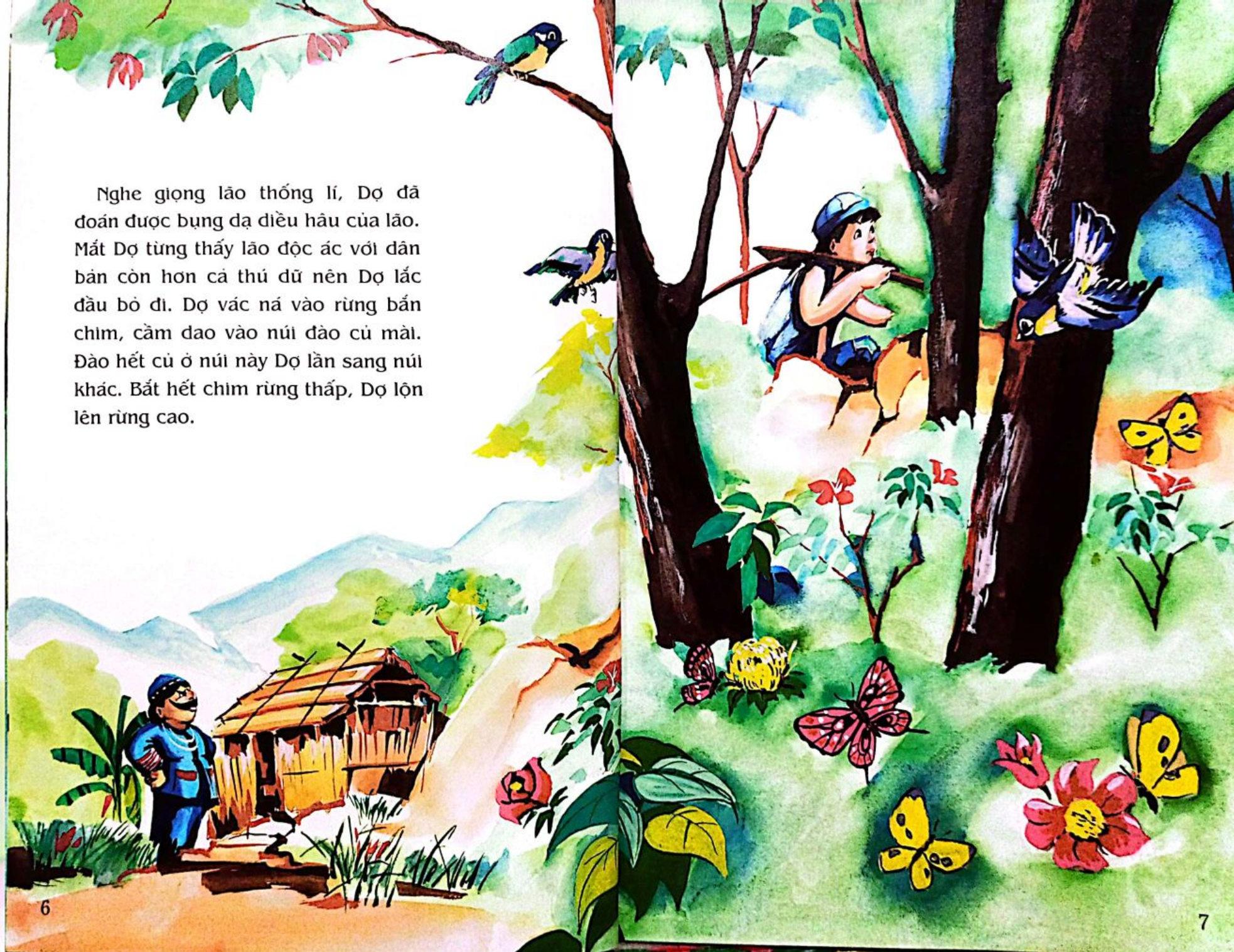

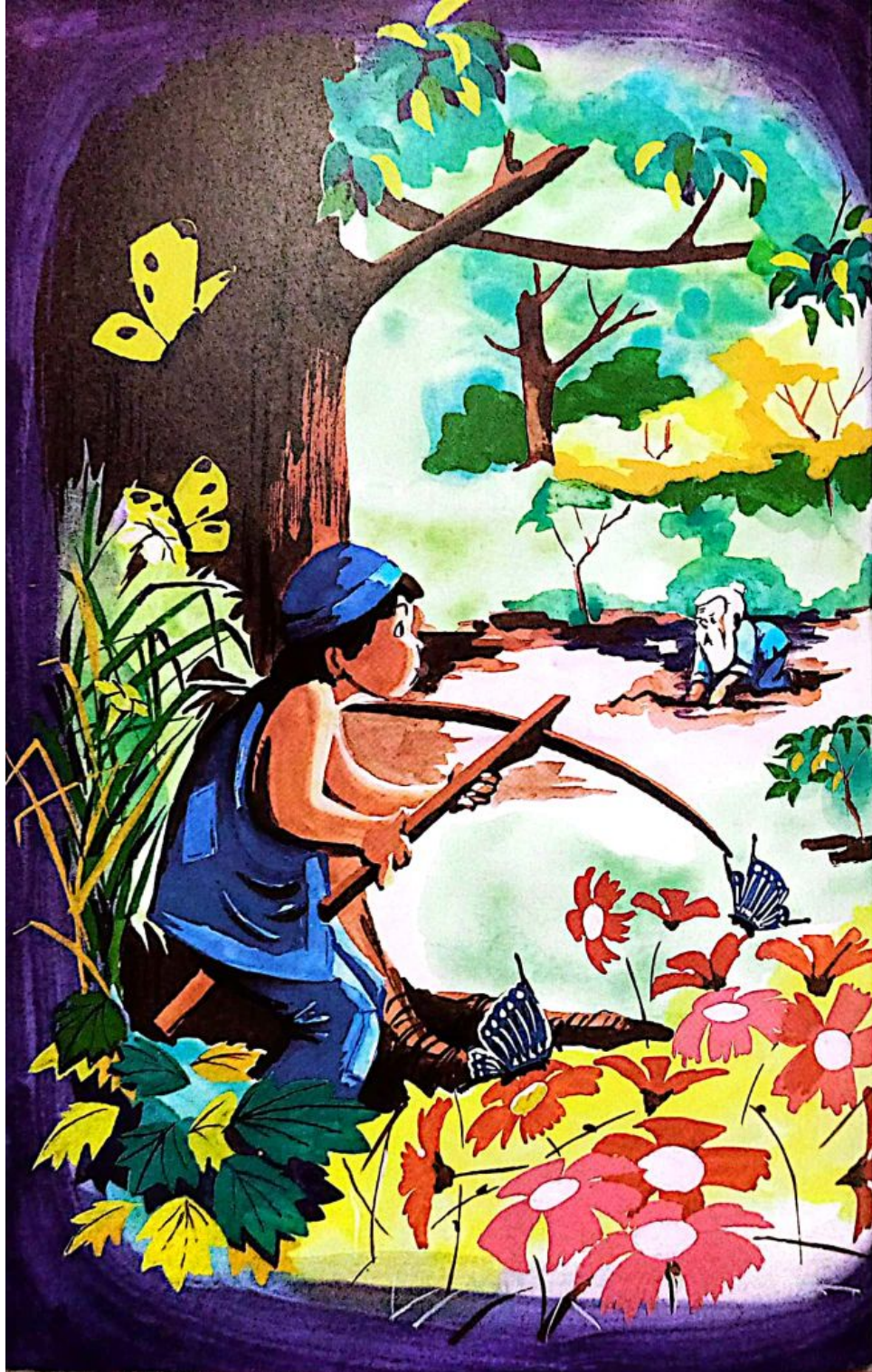
Thấy Dọ mồ côi, nha nghèo, lão thống lí trong bàn vội đến ga gắm. Lão kiếm lời dụ Dọ về chăn đàn trâu cho lão. Đàn trâu nha thống lí đông lắm đếm không xuể, lão dỗ Dọ:

- Dọ ơi! May ơ nha, may không có gì ăn. Sáng ăn, đến tối mới lại được ăn. May đến ơ nha tao đi. May sẽ được ăn sáng, ăn chiều, được ăn no, ăn du Dọ a! May có thích không?

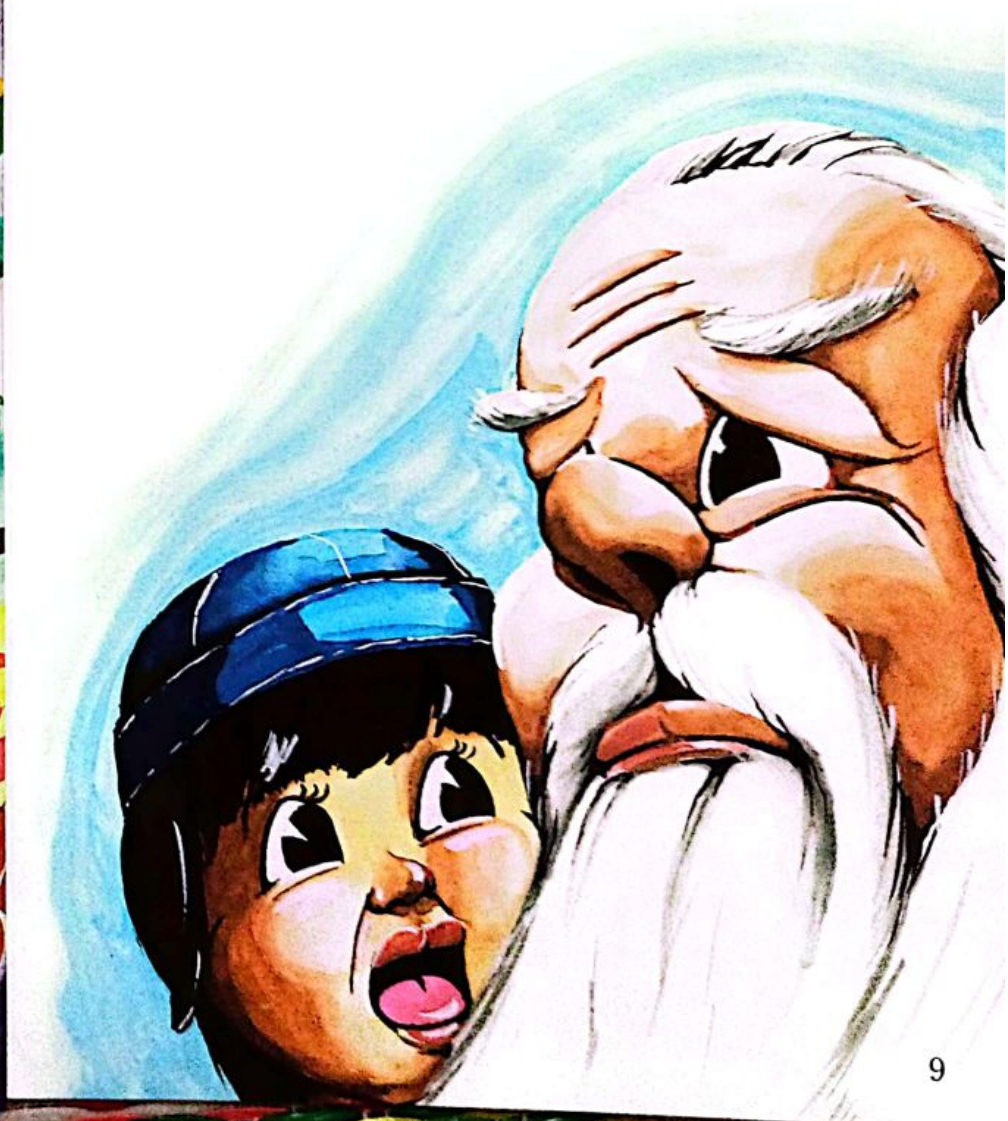

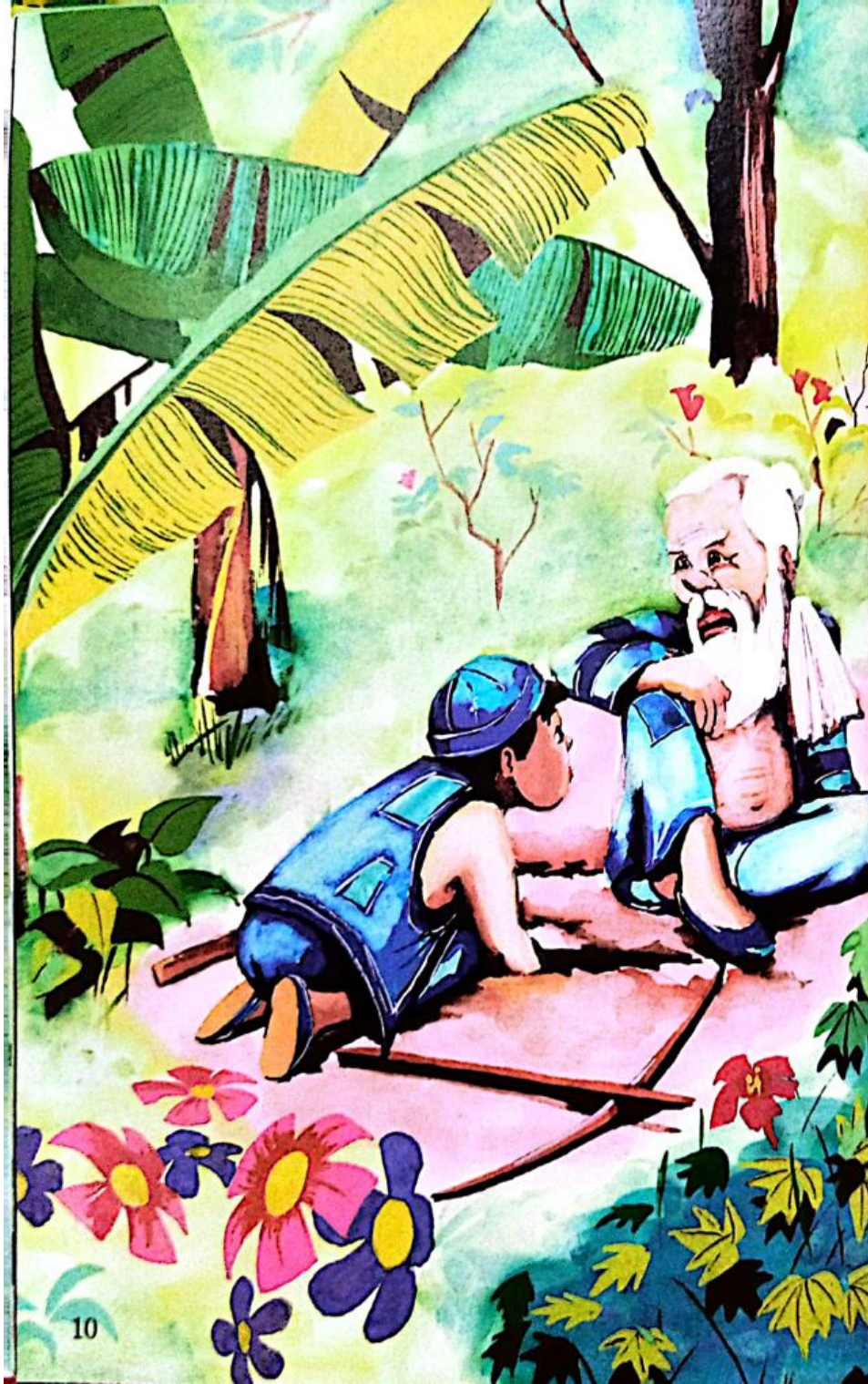
Nghe giọng lão thống lí, Dọ đã đoán được bụng dạ điều hâu của lão. Mất Dọ từng thấy lão độc ác với dân bản còn hơn cả thú dữ nên Dọ lắc đầu bỏ đi. Dọ vác nã vào rừng bắn chim, cầm dao vào núi đào củ mài. Đào hết củ ở núi này Dọ lần sang núi khác. Bắt hết chim rừng thấp, Dọ lộn lên rừng cao.

Một hôm đang chạy theo con gà rừng bị trúng tên, Dợ gặp một cụ già tóc bạc phơ đang đào củ mài. Ông cụ càng đào, củ càng ẩn sâu xuống lòng đất. Trời nắng gắt, người cụ đầm mồ hôi, hơi thở khó nhọc. Dợ thấy thương cụ quá, bèn chạy lại đào hộ.

Vừa làm Dọ vừa lân la hỏi chuyện:

- Cu ơi! Sao cu già tóc bạc rồi mà vẫn khỏe? Lão thống lí ở ban châu tóc còn đen nhánh mà sương lắm. Nhà lão trâu, bò, lợn, gà nhiều lắm mà dê ngựa cũng chẳng thiếu chi. Nhà lão thừa ngô, thừa gạo, nên con cái lão không phải đi đào củ mài như cháu.

Nghe Dọ kể, cụ già bảo:

- Sao cháu không đến ở nhà lão thống lí cho đỡ khổ?

- Cháu còi cút. Mẹ chẳng có, cha cũng không. Không có nôi cái cuốc để cuốc, không có nôi cái kim sợi chỉ để khâu, nhưng thống lí xấu bụng lắm, cháu không muốn làm cho lão.

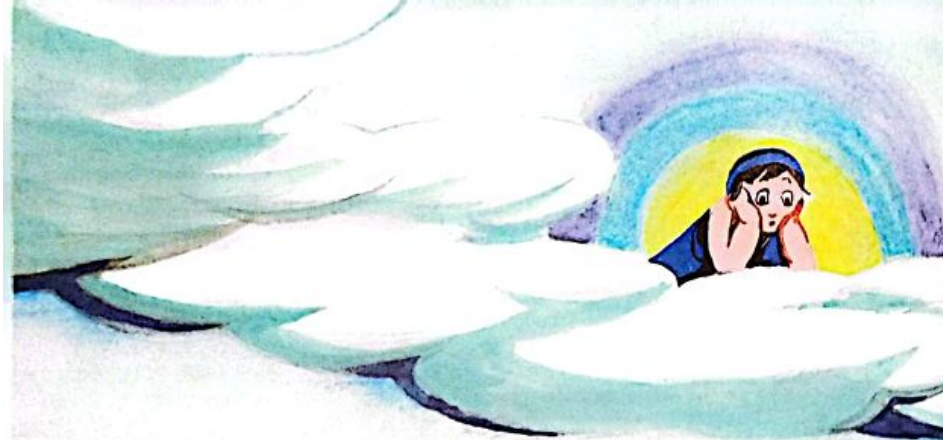
Ông lão động lòng trước cảnh ngộ của Dọ. Ông lấy dao cắt một mảnh vỏ cây dừa cho Dọ:

- Cháu này! Ta sẽ giúp cháu được sung sướng. Cháu hãy cầm lấy cái này. Cháu ước cái gì sẽ có ngay cái ấy. - Nói xong, ông cụ biến mất.

Dợ mừng quỳnh, cầm mảnh vỏ cây chạy
lên đỉnh núi. Dợ thấy từng đám mây trắng xấp
như bông bay nhòn nhơ trên trời, nhẹ nhàng
lướt ngang qua đỉnh núi. Chẳng có gì cản trở
được. Thích quá, Dợ reo lên:

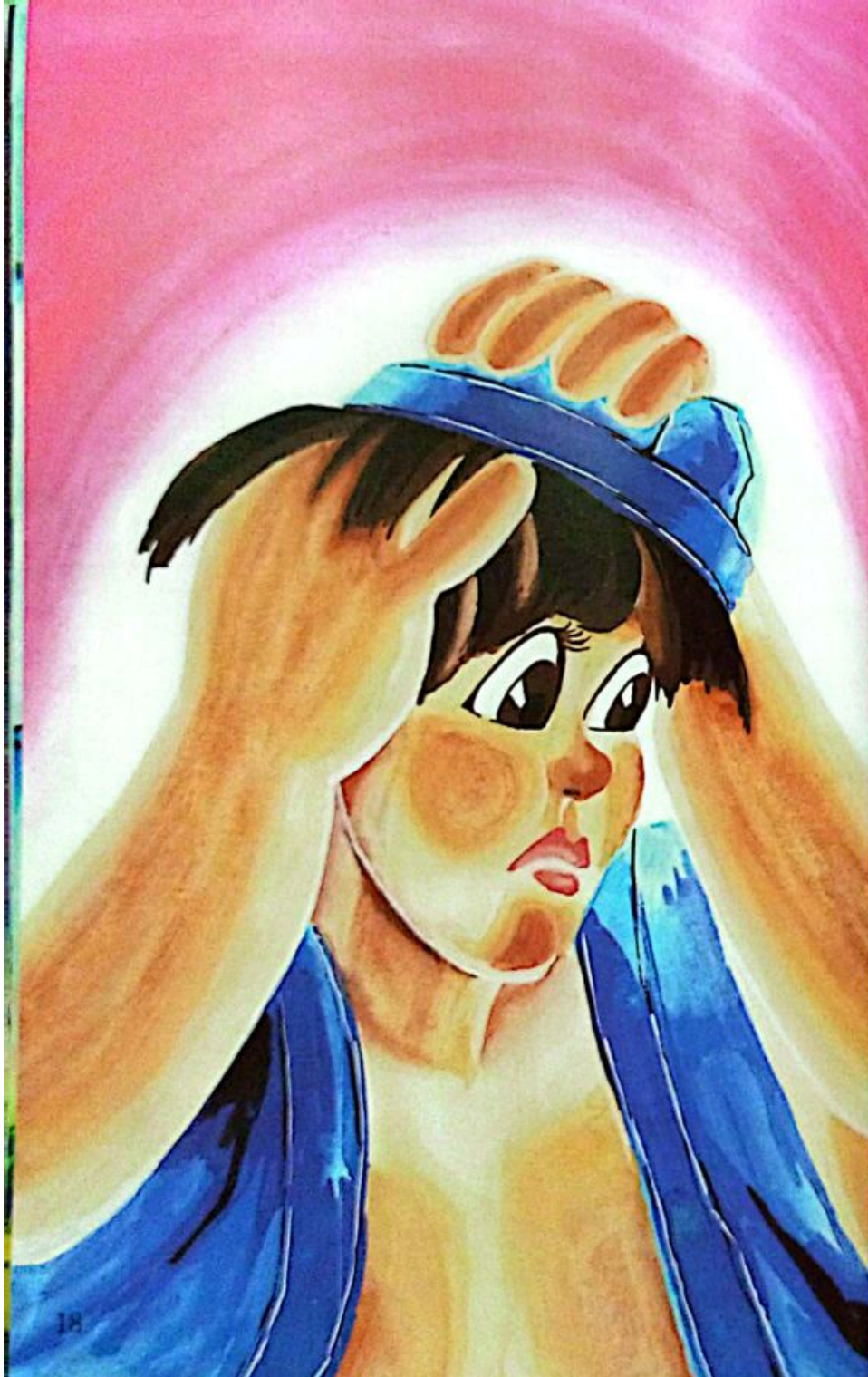
- Ước gì ta được làm mây cho thích nhỉ!

Lập tức Dọ thấy người mình được nhắc bổng lên không. Gió đưa Dọ bay lơ lửng. Từ bé đến giờ chưa được thấy cảnh trên chín tầng mây bao giờ, nên cái gì Dọ cũng thấy lạ, thấy mới. Mây ngũ sắc bay lượn vờn quanh Dọ rực rỡ như xiêm áo các nàng tiên trong ngày hội. Núi đồi tròn trĩnh như những chiếc ô xanh, ô vàng điểm hoa tím, hoa đỏ của người Mèo nhấp nhô trên nền xanh mênh mông của bản làng. Dọ thấy hào hứng hẳn lên, Dọ bay nhanh hơn để xem cho khắp đó đây.

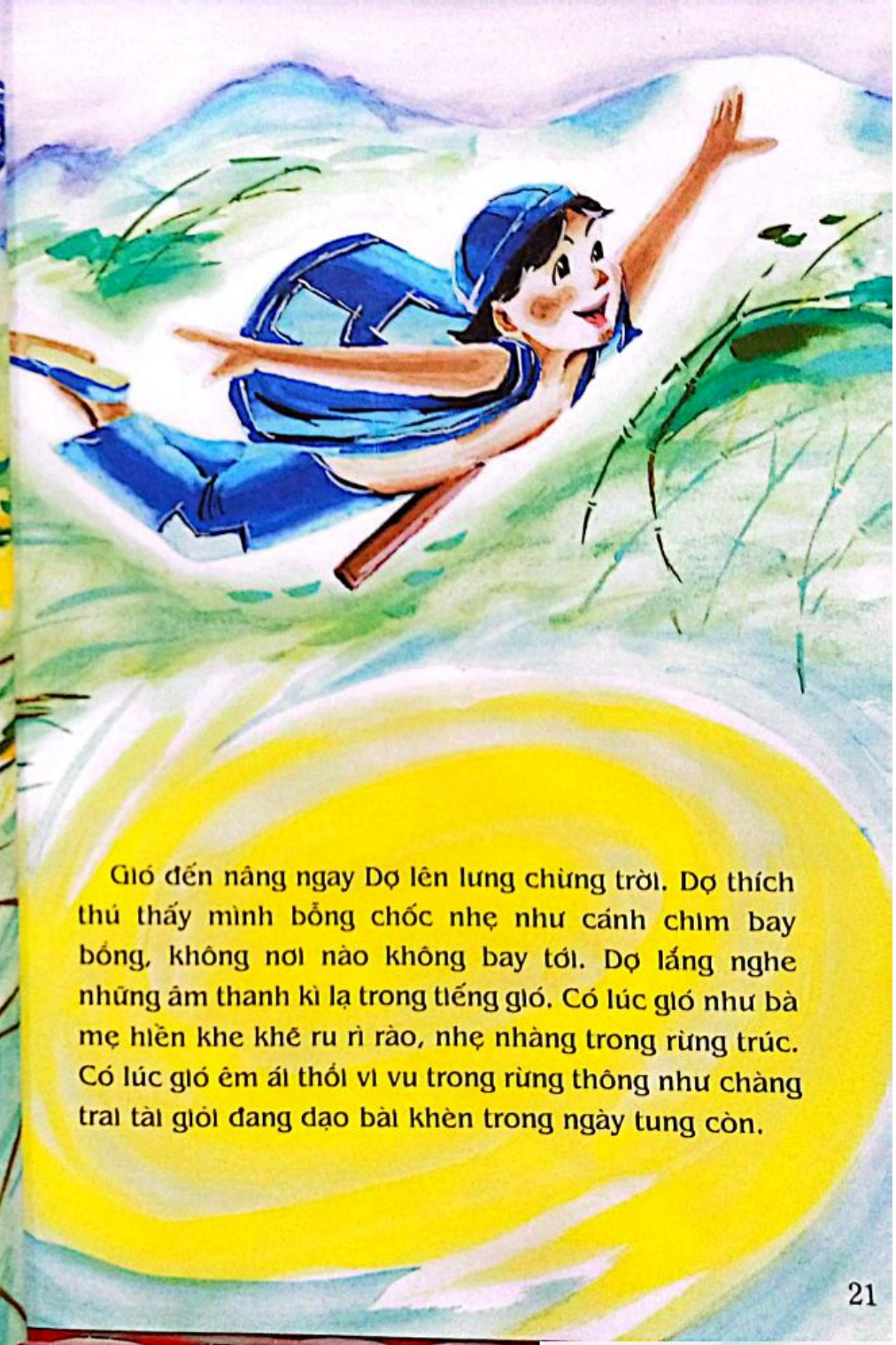
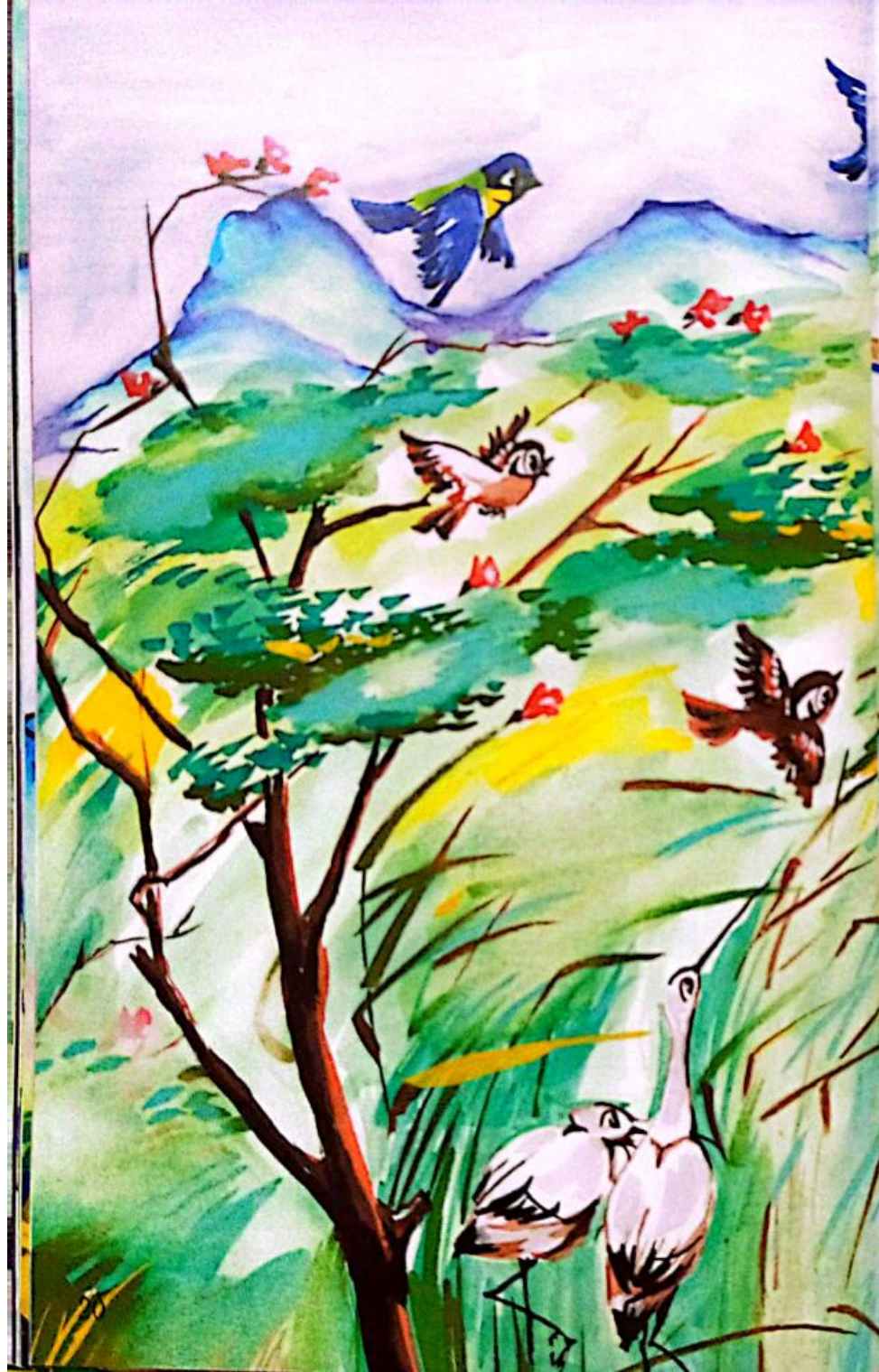
Nhưng dần dần Độ thấy chỗ nào cũng như chỗ nào, đâm ra chán ngấy. Thêm nữa, vì bay lâu quá nên Độ thấy chóng mặt nhức đầu, hoa cả mắt. Vừa chán, vừa mệt, Độ kêu lên:

- Thôi, thôi! Làm mấy chạ sướng gì đâu. Ta chỉ muốn làm thành Độ thôi.

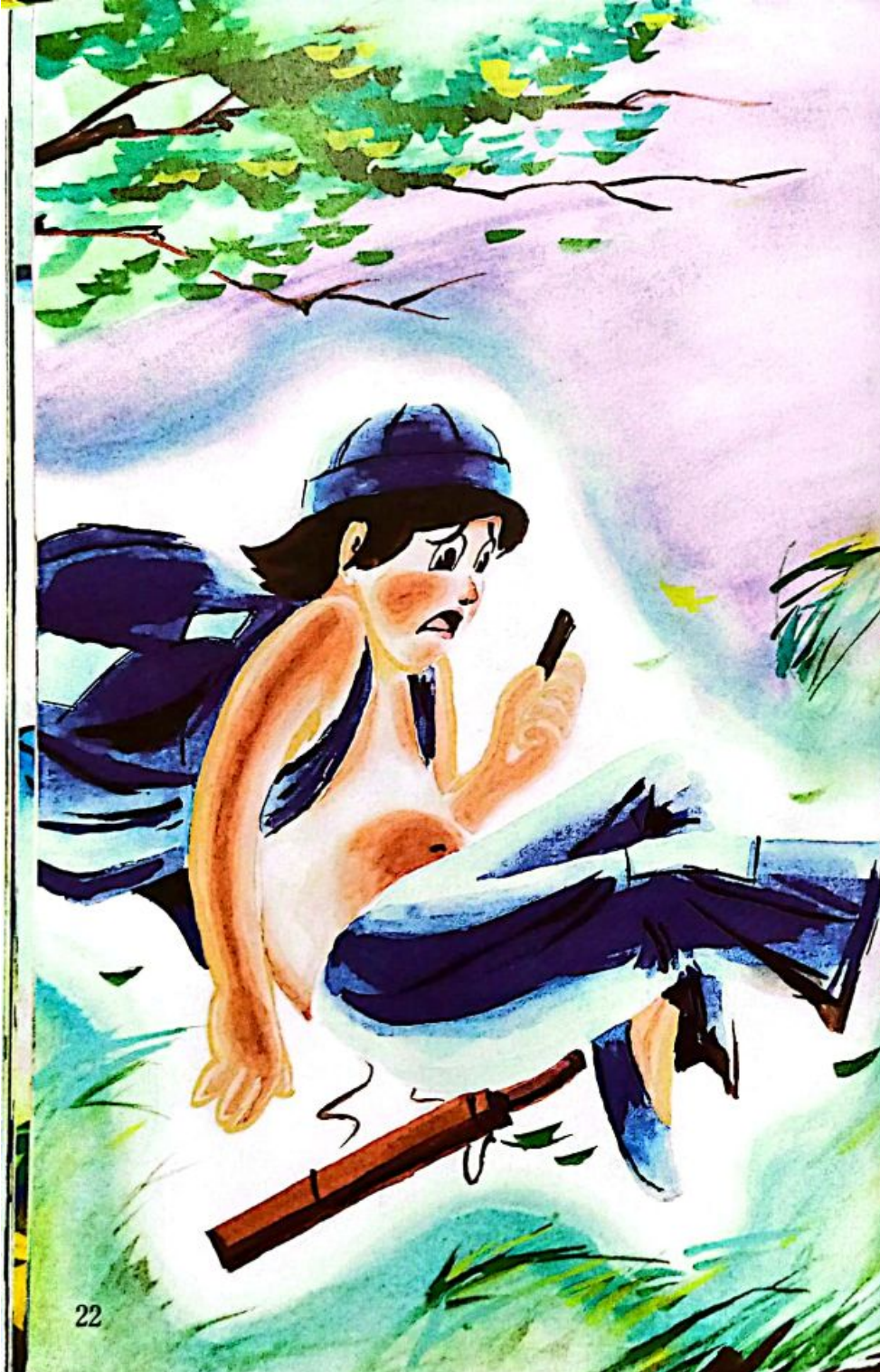
Thế là Độ lại được trở về đất liền. Trên đường về, Độ thấy gió lúa mát rượi từ trên đỉnh đèo xuống dưới khe, gió lúa từ nương rẫy lung chung núi xuống ao hồ thung lũng, tiếng cây lá xô vào nhau n rao êm tai qua. Cao hứng, Độ lại ước:

- Ước gì được làm gió lúa khắp đó đây cho thỏa thích!

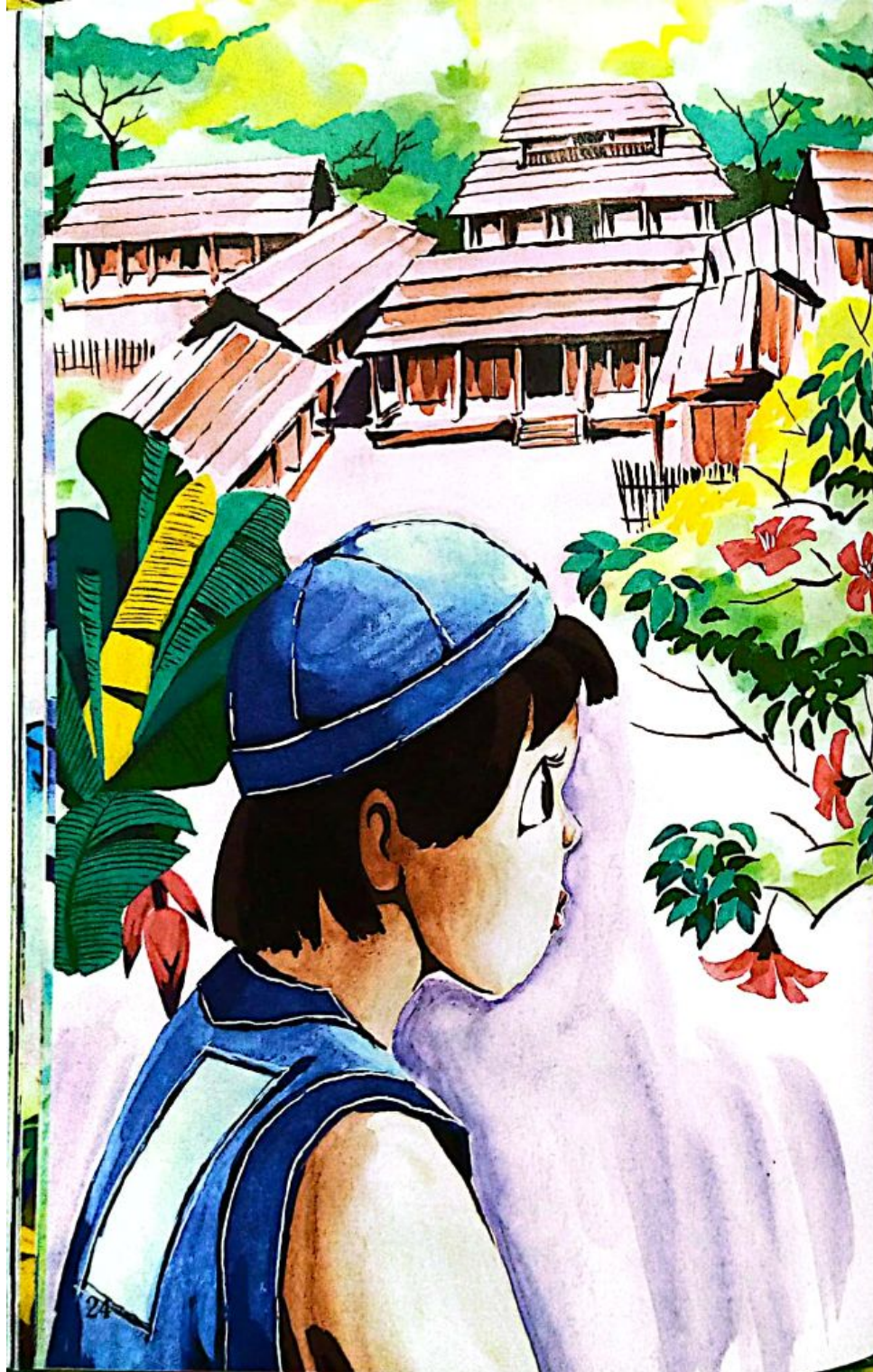
Gió đến nâng ngay Dợ lên lưng chừng trời. Dợ thích thú thấy mình bỗng chốc nhẹ như cánh chim bay bổng, không nơi nào không bay tới. Dợ lắng nghe những âm thanh kì lạ trong tiếng gió. Có lúc gió như bà mẹ hiền khe khẽ ru rì rào, nhẹ nhàng trong rừng trúc. Có lúc gió êm ái thổi vi vu trong rừng thông như chàng trai tài giỏi đang dạo bài khèn trong ngày tung còn.

Nhưng... bỗng dẫu gió biến thành gió hung ác gần đủ gào thét ầm ầm trên đỉnh núi cao. Cây cối ngã nghiêng, cành gãy rã rạc. Có khi cả tảng đá lớn lăn nhao cùng với những thân cây to bị bật gốc đổ xuống vực sâu nghe ầm ầm khủng khiếp. Dợ hết sức hãi hùng, kêu gao inh ỏi:

- Chết, chết! Thôi, ta chẳng muốn làm gió nữa. Từ nay ta chỉ làm thằng Dợ thôi.

Gió trở lại yên lành, tứ tứ đưa Dọ quay về bản cũ. Dọ đi ngang qua nha thống lí, thấy san sát những tòa ngang dãy dọc nguy nga, trâu lợn hang đàn, Dọ chột nghĩ:

“Ước gì ta được làm thống lí cho sướng thân.”

Ngay tức khắc, nhà cửa trâu bò hiện ra trước mắt Dọ, chẳng thiếu thứ gì. Dọ trở thành thống lí thật. Ở nha có kẻ hầu người hạ, ăn uống lúc nào cũng mâm cao cỗ đầy. Ra ngoài đường luôn luôn có ngựa cưỡi, chẳng bao giờ phải leo núi vất vả. Ai gặp cũng phải một phép trình thưa. Dọ thấy mình là người sung sướng nhất ban.

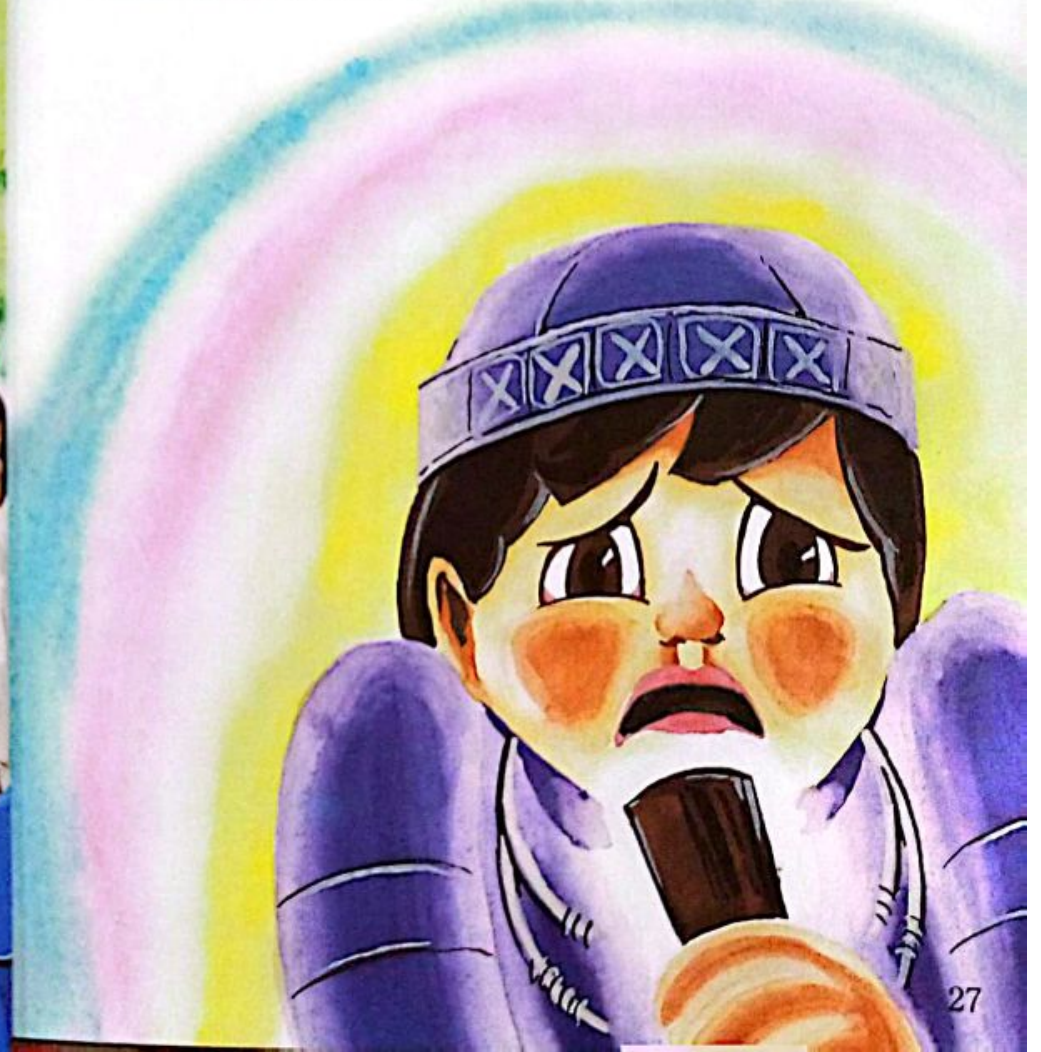

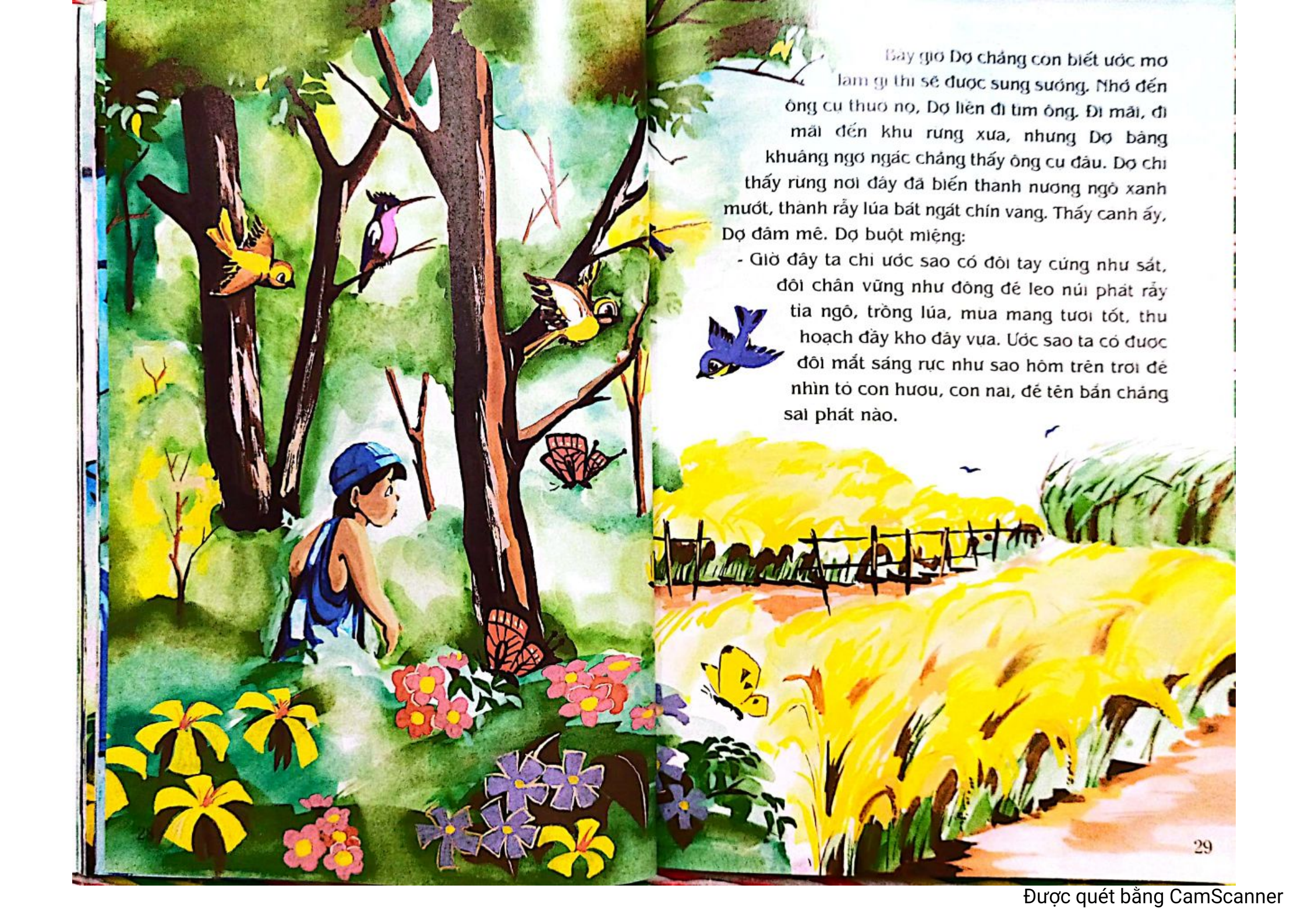
Nhưng cũng từ khi Dọ thành thống lí, chẳng có ai đến nữa. Trong ngày hội, con gái không dám tới gần Dọ, con trai không thèm chơi chung. Các cụ già không ai dám ngồi chung mâm uống rượu với Dọ. Ngoài đường, thấy Dọ ai cũng tỏ vẻ sợ sệt, căm ghét.

Nhục nhả đòi làm thống lí quá. Dọ giầy này lên:

- Thôi chà choi! Chà thềm làm thống lí nữa! Làm thống lí chà vui thú gì. Ta chỉ muốn làm thằng Dọ thôi.

Cuối cùng Dọ vẫn hoàn Dọ như xưa.

Bây giờ Dọ chẳng còn biết ước mơ
làm gì thì sẽ được sung sướng. Nhớ đến
ông cụ thuở nọ, Dọ liền đi tìm ông. Đi mãi, đi
mãi đến khu rừng xưa, nhưng Dọ bàng
khuâng ngờ gác chẳng thấy ông cụ đâu. Dọ chỉ
thấy rừng nơi đây đã biến thành nương ngô xanh
muốt, thành rẫy lúa bát ngát chín vàng. Thấy cảnh ấy,
Dọ đắm mê. Dọ buột miệng:

- Giờ đây ta chỉ ước sao có đôi tay cứng như sắt,
đôi chân vững như đồng để leo núi phát rẫy
tia ngô, trồng lúa, mua mang tươi tốt, thu
hoạch đầy kho đầy vựa. Ước sao ta có được
đôi mắt sáng rực như sao hôm trên trời để
nhìn tỏ con hươu, con nai, để tên bắn chẳng
sai phát nào.

Quả nhiên điều mong ước cuối cùng của Dọ đã thành sự thật. Dưới đôi tay rắn chắc của Dọ, cây cối ngã rào rào, bao nhiêu rừng hoang nay biến thành nương rẫy tốt tươi.

Mùa đến, thóc lúa đầy nhà. Dọ sống trong cảnh yên ả, no đủ. Bà con khắp nơi nghe tiếng Dọ làm ăn tài giỏi đua nhau kéo về lập bản dựng nhà đông vui.

ĐIỀU ƯỚC CUỐI CÙNG

(Tái bản lần thứ 4)

NHÀ XUẤT BẢN KIM ĐỒNG

55 Quang Trung, Q. Hai Bà Trưng, Hà Nội
ĐT: (024) 39434730 - (024) 39428632 - Fax: (024) 38229085
Website: www.nxbkimdong.com.vn - Email: kimdong@hn.vnn.vn

CHI NHÁNH NXB KIM ĐỒNG TẠI MIỀN TRUNG

102 Ông Ích Khiêm, TP. Đà Nẵng
ĐT: (0236) 3812335 - Fax: (0236) 3812334
Email: cnkimdongmt@nxbkimdong.com.vn

CHI NHÁNH NXB KIM ĐỒNG TẠI TP. HỒ CHÍ MINH

248 Cống Quỳnh, Q.1, TP. Hồ Chí Minh
ĐT: (028) 39251001 - (028) 39250987 - Fax: (028) 39251012
Email: cnkimdong@nxbkimdong.com.vn

Chịu trách nhiệm xuất bản: Giám đốc PHẠM QUANG VINH
Chịu trách nhiệm nội dung: Phó Giám đốc VŨ THỊ QUỲNH LIÊN

Biên tập: NGUYỄN THANH HƯƠNG

Trình bày: NGUYỄN MẠNH LINH

Trình bày bìa: TÔ HỒNG THỦY

Sửa bài: NGUYỄN HƯƠNG LAN

In và gia công 3.000 bản - Kích 14.5 cm x 20.5 cm

Tại Công ty CP In và Văn Hóa Phẩm Hà Nội

Địa chỉ: Thôn An Hạ, xã An Thượng, huyện Hoài Đức, Hà Nội

Số xác nhận đăng ký xuất bản: 69-2020/CXBIPH/420-01/KĐ cấp ngày 9/1/2020

Quyết định xuất bản số: 44/QĐKĐ kí ngày 16/1/2020

In xong và nộp lưu chiểu quý 1/2020

CÂU HỎI THẢO LUẬN

❶ Trước khi gặp ông cụ tóc bạc, hoàn cảnh cậu bé Dợ như thế nào? Ông cụ tóc bạc đã trao cho Dợ món quà gì?

❷ Khi có được mảnh vỏ cây thần kì, Dợ ước làm những gì? Mỗi lần ước, điều gì xảy đến với Dợ?

❸ Điều ước cuối cùng của Dợ là gì? Theo em, vì sao Dợ lại ước điều đó?

❹ Sức khỏe và bàn tay lao động là vốn liếng quý giá nhất của một con người, đó cũng chính là lời nhắn nhủ từ câu chuyện này. Em hãy viết một đoạn văn khoảng 7 câu nêu suy nghĩ của em về sự quý giá của sức khỏe với mỗi người.

TRANH TRUYỆN DÂN GIAN VIỆT NAM

Những câu chuyện dân gian giúp các em
giàu thêm mơ ước, biết sống đẹp
và trân trọng truyền thống cha ông.

CÙNG TÌM ĐỌC HƠN 100 CUỐN
TRANH TRUYỆN DÂN GIAN VIỆT NAM
DO NXB KIM ĐỒNG ÁN HÀNH!

Chàng trai tên Dợ được ông cụ tóc bạc phơ
tặng cho một mảnh vỏ cây ước gì được
nấy. Chàng ước được làm mây, làm gió,
làm thống lí giàu có... Nhưng mỗi điều ước
thành hiện thực đều mang đến cho Dợ những
phiền toái. Hãy cùng xem cuối cùng Dợ ước
được điều gì nhé!

Dành cho lứa tuổi 3+

ISBN 978-604-2-15921-0

9 786042 159210

6201400290007

8 935244 826722

Giá: 15.000đ

TV